
Zase jeden koncert Sboru a Orchestru Univerzity Karlovy v Praze

Zase jeden koncert Sboru a Orchestru Univerzity Karlovy v Praze

O vystoupeních hudebního tělesa Sbor a Orchestru Univerzity Karlovy v Praze vyšlo na stránkách iFora několik zpráv. Od té doby mělo toto těleso další koncerty u nás i v zahraničí. Připomeňme ten poslední, z 23. května v Muzeu české hudby. Jako první zazněla část Smetanovy *Mé vlasti*, skladba Vyšehrad. K provedení ji nastudoval (mimořádně výborně) Haig Utidjian, připravený dirigovat celý koncert, avšak mezi hosty v publiku byl jeho učitel Josef Kuchinka, nestor českých dirigentů (nar. 1925) a mimo jiné vynikající znalec dirigování Smetanovy hudby, kterému vděčíme za mnoho nezapomenutelných operních večerů v Národním divadle.

Že je jeho žákem, H. Utidjian veřejně sdělil publiku v úvodu koncertu a následně mistra Kuchinku pozval, aby Vyšehrad oddirigoval sám. Ten pozvání s potěšením přijal a bylo vidět, že diriguje tento studentský orchestr s podobnou chutí, jako by řídil Českou filharmonii či orchestr Národního divadla. Měl totiž před sebou těleso opravdu schopné kvalitně provést tuto skladbu, na niž si jinak troufnou jen profesionální orchestry (mnoho posluchačů vážné hudby si Vyšehrad s celou *Mou vlastí* asociuje se slavnostním otevřením Pražského jara). Tato spolupráce byla umožněna Hlávkovou nadací, která již dlouhodobě podporuje činnost a rozvoj Orchestru a Sboru UK v Praze, a tímto jí patří velký dík.

Další skladby už dirigoval Haig Utidjian, řádný a dlouholetý šéfdirigent Sboru a Orchestru Univerzity Karlovy. Autor druhé skladby – koncertu pro klavír a orchestr – Milan Iglo, měl tu smůlu, že se narodil r. 1933, takže podstatnou část tvůrčí fáze svého života prožil v době, kdy o naší kultuře rozhodovali komunističtí ideologové a nevzdělaní byrokrati.

Pro ty čtenáře, kteří žádný ze 40 roků vlády „jedné strany“ nezažili, připomeňme, že tehdy byly problémy např. i s Dvořákovou operou *Jakobín* (stranickým cenzorům se zdálo, že árie *My cizinou jsme bloudili* opěvuje ty, kdo před totalitním terorem uprchli do zahraničí), verše písně *Malé kotě spalo v botě „pěstujte kořata, země je kulatá, místa je tu dost“* zase strašily cenzory, že vyzývají k útěku za hranice. Moderní vážná hudba nebyla přijímána vůbec, a tak není divu, že uvedený koncert, který Iglo složil, když mu bylo sedmáct let (tj. v r. 1950), zazněl ve světové premiéře právě na koncertě, o němž zde referujeme. Jde o zralé dílo vyspělého umělce, které by bylo schopno směle konkurovat skladbám vzniklým ve světě kolem poloviny minulého století.

V oné těžké době se Milan Iglo uchytil jako pedagog a tím je dodnes. Pedagogická práce dává tvůrčímu skladateli podněty pro tvorbu „instruktivních“ skladeb. Tři „dvojpísně“ pro smíšený sbor (dvojpíseň je název sborové skladby, v níž zní dvě písně – obvykle národní – najednou a při tom v harmonickém souladu), které před dvěma roky věnoval sboru Univerzity Karlovy a jeho dirigentovi Utidjianovi, zazněly i tentokrát, a to spolu s překrásnou Ukolébavkou pro ženský sbor a mezzosopránové sólo na slova Jaroslava Seiferta, kterou M. Iglo složil už roku 1959.

Koncert byl uzavřen Jarní romancí pro sbor, barytonové sólo a orchestr od Zdeňka Fibicha, kde se mohlo celé těleso – sbor a orchestr – projevit v plné kráse a umělecké síle. Obecenstvo, které kvalitu tohoto univerzitního hudebního tělesa i jeho šéfdirigenta zná, zaplnilo sál muzea do posledního místa. Jak orchestr, tak sbor opět ukázal, že pod vedením mistra Utidjiana je schopen kvalitně provádět hudbu v širokém spektru výrazu, vývoje i forem jejích děl. Bravo, držme mu palce, je vskutku ozdobou univerzity s mnohasetletou tradicí!

O autorovi:

Prof. PhDr. RNDr. Evžen Kindler, absolvent Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, profesor aplikované matematiky na Ostravské univerzitě. Nyní v důchodu.

Mezi jeho hlavní zájmy patří simulace anticipujících systémů, které samy sebe simulují, strukturní vlastnosti rytmických systémů.